

Pred nami so jasne perspektive, a z upornim delom in revolucionarno odločnostjo v odstranjevanju vseh težkoč — bomo mi te perspektive ostvarili v srečo naših narodov, v korist vsega socialističnega sveta in vseh antiimperialističnih sil.

(Edvard Kardelj na V. Kongresu KPJ)

Z vsakim uspehom dela ljudskih množic stopamo za korak bliže k socializmu

Na otvoritvi zadružnega doma v Medlogu, so dobili priznanje najboljši delovni prostovoljci

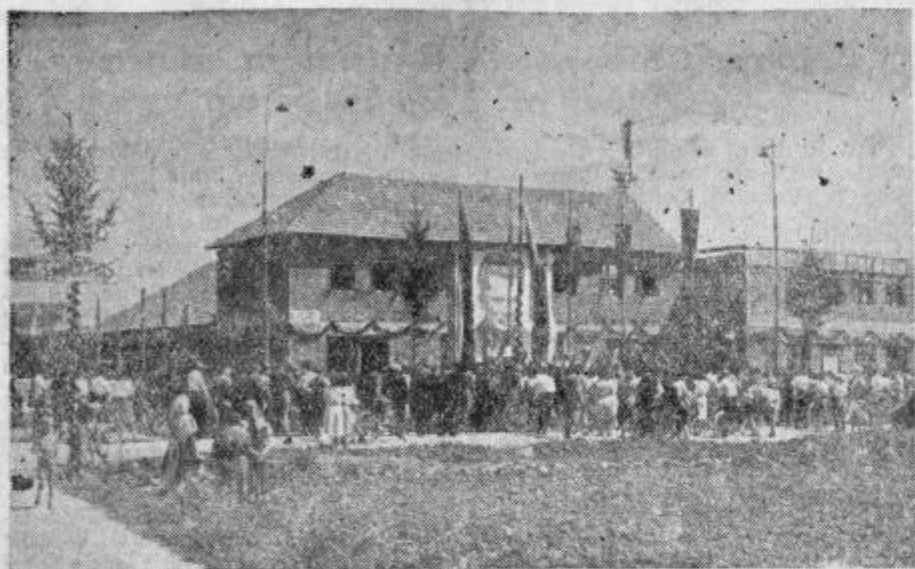

Foto Pelikan Celje

V nedeljo 1. avgusta so se ob 8 zjutraj zbrali prostovoljci in ostali člani sindikalnih podružnic iz Celja na Glaziji, od koder so z godbo društva France Prešeren in godbo poštinskih uslužbencev odkorakali v Medlog k otvoritvi zadružnega doma.

Še v soboto zvečer in ponoči je bilo na gradilišču vse živo, saj je bilo potrebno pokriti en trakt doma. V nedeljo zgodaj zjutraj pa je bil dom že ves okrašen, pred njim je bila postavljena tribuna, na kateri so se zbrali predstavniki oblasti in JA, od koder je tov. Sirše predsednik krajevnega gradbenega odbora otvoril svečanost.

O pomenu V. Kongresa KPJ je nato govoril predsednik MLO Celje in delegat na kongresu tov. Kokalj Stane, v imenu OF mesta Celja pa tov. Oso Ivan. Njuna govora sta bila čisto prekinjena z ovacijami CK, maršalu Titu in Partiji. Tov. Kremenšek je zatem podal organizacijsko poročilo v zvezi s pripravami in samo gradnjo zadružnega doma, v katerem je nanizal vse težave, ki so pri tem nastajale, pa tudi uspehe, ki so jih s svojim požrtvovalnim delom dosegali posamezniki ali celotni kolektivi. Pohvalno je omenil tov. ing. Pristovška, Presinger Adolfa in Vučko Ivana, ki so vložili nemalo truda za uspešno rast doma, dalje gradbeno podjetje MLO Celje, ki je dalo na razpolago strokovne moči in material za zakoličenje stavbe in je tudi pri gradnji sami pridno sodelovalo. Prav tako se je izkazalo članstvo gradbenega podjetja Beton, ki je izpolnilo obvezno, da bo vsak član sindikata opravil 50 ur prostovoljnega dela. Na pomoč pa so priskočili tudi drugi kolektivi, kakor Tovarna emajlirane posode, Delavsko potrošniška zadruga, Okrajna poslovna zveza in Gozdno gospodarstvo Celje, ki je rešilo problem dobave lesa.

Kmečko prebivalstvo terena Medlog, Babno in Loznica je spočetka z nezanimanjem gledalo na gradnjo zadružnega doma, ker se je bala prevelike obremenitve. Ko pa je videlo velik delovni elan naših industrijskih delavcev, nameščenecv in delovne inteligence, je tudi ono poprijelo, saj so na lastne oči lahko videli, kako se ustvarja povezava med mestom in vasio. In kmetje so pričeli kljub obilnemu delu pri gospodarstvu z dovažanjem materiala, kar je bilo velikanskega pomena. Nekateri med njimi, tako 86letni Klinar Franc, dalje Švagula, Lipovšek, Čremožnik, Nahberger so opravili preko 20 voženj. Največ voženj pa je opravil tov. Jošt, ki je dal delovno silo in konje na razpolago in dosegal skoraj 100 voženj, prav tako Vrtnarski zavod Medlog. Seveda je nekaj takih, ki nočejo razumeti pomena zadružnega doma, kakor n. pr. tov. Jurhar, ki bi samo v tem primeru vozil za zadružni dom, če bi mu znižali davek, ali pa tov. Trupej iz Babnega, ki je najprej hotel vedeti, koliko bo dobil vožnje plačane... Nekaj »zaslug« za zavarovanje gradnje je imel tudi bivši predsednik OF Pišek, ki ga je ljudstvo odstranilo s tega položaja. Pa tudi Pišek že spoznava svojo napako in je prispeval nekaj voženj.

Od sindikalnih podružnic je na prvem mestu pošta, katere članstvo je opravilo 2344 prostovoljnih ur. Tov. Pipan Franc je sam opravil 280 ur. Ta podružnica je dobila kot priznanje za svoje požrtvovalno delo, zastavico v trajno last, tov. Pipan pa zlato značko. Mnogo ne zastajajo sindikalne podružnice: Tovarna sadnih sokov, Metalna, Žitopromet, Sodišče in trgovska podjetja. Vse priznanje pa je treba dati strokovnemu delavstvu pod vodstvom tov. Presingerja, Hu-

marja, Kersnika in Kneza ter požrtvovalnim zidarjem, tesarjem in pomožnemu osebju tov. Bratini, Černetu, Terzanu, Foršnerju, Peternelu in še nekaterim drugim.

Za aktivno delo pri gradnji zadružnega doma so bili odlikovani z zlato značko: tov. Presinger Adolf, Vučko Ivan, Kremenšek Alojz, Mrak Vlado, Pukl Filip, Bregar Tone, Pipan Franc in Kozar Martin. S srebrno značko tov. ing. Pristovšek Blaž, Vidic Franc, Rudič Ante, Tomc Jernej, Sirše Franc, Jošt Darinka, Tavčar Leopold, Šmigovec Ivanka, Mahnič Jožef, Kunej Jože, Ramšak Štefka, Kremenšek Slavko ter vozniki Hribernik Anton, Švagula Ivan, Klinar Franc,

Lipovšek Franc, Čremožnik Peter, Nahberger Jože in Podgornik Raiko. Z bronasto značko: vozniki tov. Kovač Tone, Krobat Tone, Brežnik Alojz, Turnšek Vinko, za delovne ure Podjavoršek Franc Nahberger Elza (LMS), članice AFŽ Lesnik Sabina, Hanžič Marija, Korber Marija, Suša Olga, Švagula Ivanka, Planko Anica. Izmed pionirjev pa so bili nagrajeni s srebrno značko Pukl Srečko, Šmid Oskar, Škof Vera, Lednik Božo, Suša Viki; z bronasto značko Škof Zdenko, Jošt Breda, Perčič Danči in Suša Katarina.

V imenu okrajnega odbora AFŽ Celje-mesto je tov. Počekaj Marica čestitala ženam tega terena k njihovim uspehom in jim v znak priznanja za vztrajno in požrtvovalno delo darovala lepo knjigo.

Po izročitvi značk prostovoljcem iz sindikalnih podružnic in izročitvi daril za zadružni dom — Ljudsko prosvetni svet Celje-mesto je daroval zbirko knjig, prav tako članstvo sindikalne podružnice Beton, ki se je istočasno zavezalo za 1000 m² ometa, KOZ transportnih delavcev je daroval 4000 din — se je razvil kulturni spored. Nastopil je moški zbor KUD Ivan Cankar, ženski zbor AFŽ terena Medlog, Babno in Loznica, s simbolično sliko so nastopile mladinke iz vrtnarskega zavoda Medlog in za zaključek zbor pionirjev s spremljavo harmonikarjev.

Svečanost otvoritve zadružnega doma se je razvila v manifestacijo tesne povezave mesta z vasio, pokazala je, da vztrajno prodira napredna miselnost tudi v naše kmečke predele, kar je najboljši porok za to, da bo končna dograditev zadružnega doma v najkrajšem času izvršena in tako ustvarjeni vsi pogoji za gospodarski, kulturni in politični razvoj tega terena. M. Z.

Nosilci značk prostovoljnega dela — najboljši borci za zgraditev socializma

Razmeroma malo je pri nas ljudi, ki nebi opravljali kakršnega koli dela in s tem vsakodnevno koristili skupnosti. Naši delavci, kmetje, delavna inteligenca, mladina in žene ter celo invalidi se vključujejo v naše plansko delo, kjer vsak po svojih močeh pomaga graditi svojemu narodu lepšo bodočnost. Po tovarnah imamo udarnike, racionalizatorje in novatorje, med inteligenco imamo izumitelje in narodne prosvetitelje, na vasi pa je vedno več zavednih in umnih kmetov, ki znajo do kraja izkoristiti svojo zemljo v korist skupnosti. Vendar najdemo ti ljudje še vedno dovolj časa, da se skupno udeležijo prostovoljnih del, da odpravljajo posledice vojne, da grade domove, stanovanja in druge naprave. Ti ljudje so socializmu najbližji in ti ljudje so dvignili našo državo visoko nad dežele, ki še ječe pod vladami izkoriščevalcev. Masovne organizacije so na pobudo Komunistične partije dosedaj s samim prostovoljnim delom storile mnogo neprecenljivih vrednosti.

Tudi pri nas v Celju imamo na stotine požrtvovalnih državljanov, ki vedo, da se ruševine ne bodo same oparile in odstranile, ki vedo, da je to njihova dolžnost. Ti zavedni Frontovci, mladinci in žene so svoj prosti čas obrnili v korist skupnosti. Med njimi je mnogo bleščečih primerov in vsi ti zavedni državljanji so v nedeljo ob otvoritvi zadružnega doma v Medlogu dobili zaslužno pohvalo in nagrado.

Ob tej priliki so bili nagrajeni najboljši prostovoljci iz Celja. Najvišje nagrade so dobili nosilci zlate značke z rdečo zvezdo. To je bila nagrada za več kot 300 opravljenih ur. Nosilci teh značk so:

Cilenšek Betka, Pukl Filip, Kremenšek Alojz ter Presinger Dolfo.

Zlato značko za več kot 200 opravljenih ur so dobili:

Mrak Ladislav, Pipan Franc, Vučko Ivan in Bregar Tone.

Srebrne značke je dobilo 39 prostovoljcev, ki so opravili več kot 100 ur. Nosilci teh značk so:

Mulej Milka, Borovšek Stane, Stanec Tine, Kolšek Jelka, Sadar Adolf, Soklič Rudolf, Sostar Ivan, Furlan Vlado, Seničar Miha, Fam Evgen, Vaš Adam, Kolenc Franc, Mirnik Angela, Ogrizek Stefan, Orehek Marija, Uršič Gabrijela, Rus Mimi, Vidmar Ivan, Jamše Anica, Pezdirc Nežka, Matjaž Olga, Kodran Stanislav, Matjaž Anton, Segula Franjo, Škoda Viktor, Kramar Minka, Prašnikar Uršula, Maček Tilka, Sagmajster Lucija, Rivo Otmar, Zdel-

šek Miha, Kolenc Vinko, Remus Martin, Orehek Pepca, Kremenšek Slavko, Šmigovec Ivanka, Rudič Ante, Vidiv Franc in Tomše Kristina.

Poleg tega je 170 prostovoljcev sprejelo bronaste značke v znak priznanja za požrtvovalno delo in to za več kot 50 opravljenih prostovoljnih ur.

Navedeni nagradi imajo največ zaslug za v sirovem stanju dograjen zadružni dom v Medlogu in za odstranjenje ruševin in za nanovo urejeno tržnico. To so najboljši in najzavednejši graditelji socializma.

Kmetje na naših vaseh postavljajo spomenike Titove dobe

Ko delamo obračun našega dela in pogledamo na do sedaj prehojeno pot vidimo z neverjetno jasnostjo kako napredno se dvigamo ne samo v pogledu konkretnih uspehov ampak tudi v pogledu pridobljenih izkušenj.

Vidimo tudi to, da se gradi vsak dom pod drugačnimi pogoji in okoliščinami. Tako vidimo, da se porajajo razne težave, tako tudi najdemo primere, ko se pokažejo ravno pri gradnji zadružnih domov novi liki današnje Jugoslavije pa tudi sovražniki, bodisi odkrito včasih pa tudi prikriti.

Vendar lahko načelno ocenjujemo vsa gradilišča takole. Tam kjer gredo vse akcije in kampanje pa naj bodo gospodarske, kulturne ali izrazito politične — skozi glavno in osnovno akcijo gradnjo zadružnih domov, tam so uspehi zadovoljivi, tam se situacija vsak dan krepi v dobrobit delovnega ljudstva. Tam tudi gradijo domove kljub vsem težavam in to z neverjetno brzino.

Zadružni dom v Sešah je zrasel v 18 dneh to je vsekakor velika zmaga za vaščane, ki so se združili v en delovni kolektiv.

V Libojah so pa sezidali do strehe v osmih dneh in v desetih dneh je bil dom pod streho. Ali ni to sijajen uspeh? Brez dvoma je to uspeh, ki nam bo dal še novega poleta pri gradnji ostalih zadružnih domov.

Kaj je omogočilo graditeljem v Libojah, da so dosegli take uspehe? Brez dvoma je dejstvo, da so v upravi ljudje, ki se znajo uporno boriti za doseg cilja eden od glavnih faktorjev, ki so pripomogli k temu, da je dom danes pod streho. V upravi so ljudje, ki so graditelji nove Jugoslavije in dejanjih in ne samo na jeziku. Poročajo nam, da so drugje težji

Živeli delegati V. Kongresa KPJ!

Vsa Jugoslavija je navdušeno sprejela delegate s V. Kongresa KPJ. Vse postaje, kjer je vozil vlak z delegati, so bile v cvetju in zastavah. Delavci, kmetje, inteligenti, mladina in pionirji vsi so s prisrčnimi ovacijami sprejeli najboljše sinove naše nove socialistične domovine — komuniste.

Vlak, ki je vozil iz Beograda, je zaradi bučnih manifestacij imel občutno zamudo. Na zagrebški postaji se je zbralo ogromno število zagrebčanov, ki so nekaj ur čakali na svoje delegate.

ron. Godba je neprestano igrala, ljudje so vzklicali Komunistični Partiji, Titu itd. Nad vse praznično je bilo Celje tega dne. Res je, da je Celje bilo okinčano in praznično vse dni trajanja V. Kongresa, prav posebno pa je zaupanje v Partijo pokazalo naše ljudstvo s prisrčnim sprejemom delegatov, ki so v Beogradu na zgodovinskem Kongresu KPJ zapisali nove strani v zgodovino naših narodov, ki so se bolj utrdili vrste Komunistične Partije in ki bodo v vse delovne množice mesta in vasi

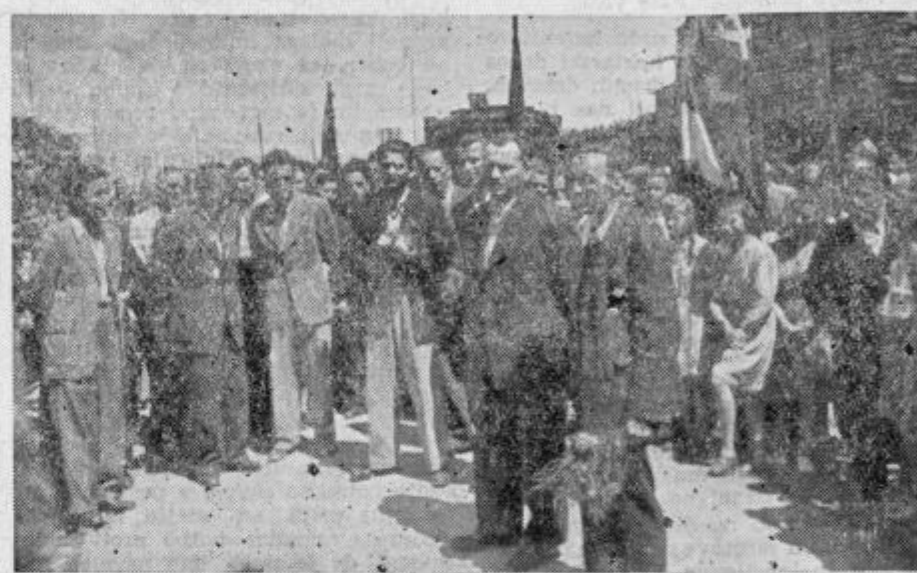

Foto Pelikan Celje

Od Zidanega mosta, kjer se je vlak odcepil za Maribor, pa do Celja so na vsaki postaji bili zbrani naši delovni ljudje in navdušeno klicali Partiji, Titu in Sovjetski zvezi. V Rimskih toplih so delegate pozdravili poleg domačinov tudi zdravišni gosti. V Laškem so se delavci pivovarne zbrali pred svojo tovarno pred rdečo zastavo in burno pozdravili delegate s V. Kongresa. Na postaji pa so bili zbrani delavci iz ostalih tovarn, mladina, meščani in gosti iz zdravilišča, kjer so manifestirali svojo predanost Partiji, klicali Titu in prisrčno pozdravljali delegate iz naših krajev, ki so vsem znani kot prvoborniki za pravice delovnega ljudstva in ki danes uspešno vodijo delovne množice k blagostanju.

V Celju pa so množice preplavile pe-

vili novih moči za uspešno izvedbo Petletke in čimprejšnji vstop v socializem.

— Tito — Partija. Tito — Partija... Živel Stalin... Živeli delegati..., so klicali Celjani. Mladina je pela pesmi o Stalinu in Titu. Udarniki so dvigali svoje žuljeve roke v pozdrav, a njihovi stroji brnijo tudi sedaj po Kongresu, kakor so brneli pred Kongresom: Za Partijo, za socializem.

Kdo bi podvomil v pravilnost dela našega CK-aja in Partije, kdo nebi zavrnil neosnovanost obtožb če je slišal pesem mladincev, ki so z jasnimi obrazy peli:

Uz Tita i Stalina
dva junačka sina
nas neče ni pakao smest...

Do 28. julija je delovni kolektiv oblačilnih delavnic MLO Celje dosegel 3560 delovnih ur

Ze meseca maja se je med obrati razvilo tekmovanje, za katerega je dal pobudo obrat »Krojaštvo«, ki je pozval vse ostale obrate na enomesečno tekmovanje. Po kratkih diskusijah, ki so sledile po obratih, je bilo sklenjeno, da se sprejme tekmovanje in da bo vsak član kolektiva prispeval mesečno 6 prostovoljnih ur na ruševinah in 8 prostovoljnih ur v obratu, ter se bo zaslužek teh ur nakazal Štabu delovnih brigad za zadružne domove.

Ob priliki, ko smo ugotavljali rezultate enomesečnega tekmovanja je obrat »Sivalnica« kot najboljši prejel prehodno zastavico in istočasno pozval ostale na petmesečno tekmovanje z ozirom, da se rezultati ugotavljajo mesečno.

Uspehi tekmovanja niso izostali. Doseženih 3560 prostovoljnih ur je re-

zultat našega dosedanjega tekmovanja. Za zadružne domove smo prispevali 17.712 din.

Obrat »Sivalnica« si je že drugič osvojil prehodno zastavico. V tem obratu se je najbolje izkazala tov. Frece Jožica, ki je opravila 79 prostovoljnih ur. Tudi pri vpisu ljudskega posojila je bila najboljša saj je podpisala 4.000 din.

V obratu »Krojaštvo« je dosegel najboljšje rezultate tov. Kolenko Franc, ki je dosedaj opravil 82 prostovoljnih ur. Pri vpisu ljudskega posojila je lahko za vzgled ostalim delavcem v tem obratu in je podpisal 2000 din, čeravno se nahaja v težjih socialnih razmerah kot ostali.

Dosedaj so opravili največ ur naslednji tovariši in tovarišice:

Borovšek Stane 107, Kolenko Franc 82, Frece Jožica 79, Krajnc Minka 78, Voga Vida 76, Sargač Lenčka 70, Cerogol Angela 69, Kompan Silvo 67, Sneđič Alojz 63, Košar Milica 61, Zivčič Ivanka 60, Škerl Marija 58, Bevc Mihael 56, Umek Pavla 55, Zalesnik Ivan 55, Omerzo Franc 54, Macuh Zofka 52, Knez Marija 51, Kaučič Dragica 51, in Resnik Cilika 51 ur. Vsekakor so ti tov. največ prispevali k temu rezultatu, da smo na ta način dosegli tretje mesto v prostovoljnem delu.

Brez dvoma bi pa bili uspehi še veliko boljši, če bi se vsi člani delovnega kolektiva zavedali svojih dolžnosti. Mislimo, da bi bil že čas da se vsi iz obrata »Krojaštvo« udeležijo delovnih akcij in na ta način prispevajo svoj delež za zgraditev socializma. Obrat »Čevljarstvo« pa je bil v prvem tekmovanju kakor tudi sedaj najslabši.

S podvojeno silo se bomo še v naprej lotili dela pri obnovi našega mesta in se obvezujemo, da bomo do 7. novembra izvršili še 1.440 ur tako da bomo do tega časa izvršili skupne 5.000 prostovoljnih ur.

B. S.

Naloga OF na vasi je dvig našega kmetijstva in podpora združnemu gibanju

Med osnovnimi nalogami, ki jih je postavil II. Kongres Osvobodilne fronte ena še prav posebno poudarja potrebo po trdni zvezi delavca in kmeta, katera je nujen pogoj boljše izvršitve petletnega plana. Dobesedno pravi takole: »Sovražnik je in bo posegal s svojim razdiralnim delom prav v to, da bo razdvajal kmeta od delavca, vas od mesta. Fronta je v organizaciji vasi že dosedaj izvršila veliko nalogo posebno na področju združništva. Toda prav nadaljna izgradnja našega združništva, jačanje politične in ekonomske moči naše vasi v združništvu, to je in bo ostala osrednja naloga vodstva OF in njenih terenskih organizacij.«

Iz te naloge, ki stoji pred Osvobodilno fronto na vasi, pa nujno sledi, da je združništvo v naši družbeni eri nujno, drugič pa, da je treba to združništvo utrjevati, razširjati in ga kontrolirati. V čem in na kakšen način bi naj k temu pristopile organizacije na vasi in kaj bi bilo konkretno povzeti za ugoditev tem zahtevam, ki jih nakazuje razvoj. Nedvomno bo Fronta na vasi prispevala k uresničevanju tega nalog v največji meri s političnim delom in to vztrajnim, intenzivnim delom, vse pa v cilju prevzgoje naše vasi.

Dokazano je, da je naše kmetijstvo na nizki stopnji, da je hektarski donos nižji, kakor v mnogih drugih državah, da način obdelovanja pri nas ni sodoben. Prav dobro so poznani osnovni vzroki te zaostalosti, prav dobro vemo, da je vzrok temu postopno propadanje in obubožanje vasi, ki je nastajalo v pogojih kapitalističnega gospodarstva in pod pritiskom izkoriščevalske vladajoče klike, ki je zasledovala cilj bogatitve in visokih dobičkov na račun delavca ter malega in srednjega kmeta.

Podpredsednik zvezne vlade tov. Kardelj je v svoji razpravi o »Kmetijstvu« združništvu v planskem gospodarstvu pokazal na številnih primerih s številkami, ki na dovolj drastičen način kažejo: na eni strani na pravkar navedeno zaostalost, na drugi strani pa v nadaljevanju razprave nakazuje pot naše vasi in kmetijstva, ki more doseči svoj namen v današnji družbi le v okviru in v pogojih združništva.

Če hočemo, povečati rodovitnost zemlje, doseči boljši hektarski donos, in to tudi moramo, bo potrebno preiti k modernjšemu in intenzivnejšemu obdelovanju zemlje, na najracionalnejši način, ki je možen v združništvu. V največji meri je potrebno uporabljati umetna gnojila, izkoriščati pridobitve tehnike pri uporabi kmetijskih strojev in orodja ter razširiti dejavnost zadrug na vsa ostala oporišča gospodarstva. V logični zvezi z vsem povedanim, pa morajo biti organizacije OF na vasi tiste, ki bodo znale združnikom in vaščanom povedati, da je za produkcijo umetnih gnojil, za izdelavo strojev in orodja potrebno zadostno število tovarn, da je za ustvaritev blagostanja na vasi potrebna elektrifikacija dežele, ki danes kljub ogromnim naporom ni zadostna.

Na študijskih sestankih, ki se naj vršijo skupaj z združniki, je neobhodno potrebno obravnavati take stvari in to temeljito in globoko, obravnavati tako, da bodo videli ljudje zakaj leži težišče vsega našega dela na hitri izgradnji predvsem težke industrije, na hitri izvedbi elektrifikacije. Ljudem mora biti poznano, da je taka usmeritev planskih nalog nujna, če hočemo dvigniti vas iz zaostalosti, odnosno ji dati vse možnosti in prilike za razvoj tako v gospodarskem, kakor kulturnem pogledu.

Prav zaradi tega je treba to ponovno poudarjati, da bodo naši združniki in drugi kmetje vedeli zakaj je nujno, da podprejo naše kmetijske zadruge z zajetjem vseh razpoložljivih poljskih pridelkov, sadežev, povrtnine itd.,

naša mesta, naše delavce v industriji, ki vlagajo svoje delo, svoje žrtve in milijone udarniških prostovoljnih ur zato, da omogočijo boljše in številnejše izbiro, in čim hitreje in ceneje izmenjavo industrijskih produktov za kmetijske. To mora preiti v meso in kri naših ljudi na vasi. Zato naj ne bo nikogar, ki bi poskušal na račun delavca špekulirati, potrebno je to predvsem zaradi tega, ker bodo naše zadruge, naši združniki s tem mnogo prispevali k tesnejši povezavi delavca in kmeta.

Razvoj težke industrije je, elektrifikacija dežele in s tem vzporedno dvig kmetijstva, to so osnove našega petletnega plana in na organizacijah OF je, da znajo naš petletni plan čitati, da bodo ta revolucionarni prehod v novo dobo, v socializem podprle z odpiranjem perspektive, da bodo znale usmerjati poglede naših ljudi, poglede naših združnikov v našo lepo bodočnost.

Jasno je, da tak boji ni lahek, da se in se še bodo postavljale pred OF na vasi vse mogoče težave, razumljivo pa je zopet, da zahteva zato taka borba krepkih, neomahljivih, načelno močnih in nepopustljivih ljudi.

Številni vaški oderuhi in banikirji, ki so znali v stari Jugoslaviji pognati malega in srednjega kmetiča na boben, se zlepa ali pa nikdar ne bodo mogli sprijazniti z izgubo svojih pozicij. To je menda vsakomur jasno. Vsi ti in vrsta vseh onih, vajenih udobnega brezdelnega življenja, poskušajo in še bodo poskušali svoj dokončni poraz odložiti ne vedoč, da so vsi taki poskusi v naprej obojeni na poraz. En način njihovega boja proti ljudski oblasti, proti združništvu je vrivanje v naše družbene in gospodarske organizacije, je tendenca zasledovanja vidnih mest, kjer poskušajo čim uspešneje uresničevati svoje »pobožne« želje.

O vsem tem si mora biti organizacija OF in njeni aktivisti na vasi popolnoma na jasnem, morajo zato vedeti, da je potrebno skupaj s poštenimi združniki vršiti najostrejšo in najdoslednejšo razredno borbo proti takim ljudem, da je treba zato navajati združnike na budnost in stalno kontrolo. Dokazi iz polpreteklega časa, kakor na primer sklepanje pogodb za odkup žitaric, še prav posebno pa vpisovanje ljudskega posojila, so tako neusmiljeno razgalile nasprotnike, da je treba na nje le pokazati, jih potem od skupnosti izolirati, pri tem pa budnost proti poskusom njihovega škodljivega udejstvovanja še povečati.

Zadruge bodo k temu učinkoviteje pristopile, če bodo imele vso podporo množičnih organizacij, Osvobodilna fronta na vasi pa bo s svojim uspešnim delom v tej smeri potrdila svoje revolucionarne tradicije. Aktivisti, ki bodo pri tem sodelovali, pa bodo dali sebi izpričevalo brezkompromisnih in načelnih ljudi, kakršnih današnja doba potrebuje. Združništvo bo očiščeno in rešeno zajedalcev in parasitov, svobodno zadialo.

Budnost in kontrola, ki je za izvedbo diferenciacije na vasi nujen pogoj, narekuje OF na vasi intenzivno sode-

lovanje na vseh popriških gospodarskega udejstvovanja zadruge, narekuje pa, kar smo že omenili, potrebo politično-ideološkega dela z združniki, zahteva množično obravnavanje gospodarskih in političnih problemov združništva in s tem tudi množično in zato uspešno reševanje vseh in vsakršnih problemov v pozitivni smeri.

Pravilno poznavanje sistema in koristi vezanih cen, skupno obravnavanje in razlaganje gospodarskih ukrepov oblasti z združniki, je nadaljna naloga OF, ki jo vrši v cilju utrjevanja in razvoja združništva. Organizacije OF morajo s polnim razumevanjem in pravičnim tolmačenjem podpreti novo kmetijsko gibanje — gibanje »borcev za večji pridelek«.

To delo je neposredno zvezano s Fronto, kajti Fronta bo prejemala od kmetovalcev častne obveze, da bodo dvigali hektarski donos, da se bodo vključevali v armado ljudi, ki bodo zastavili vse sile, da s praktičnim delom dokažejo, do kakšne mere vse je možno dvigniti kmetijsko produkcijo.

Ne bilo bi prav, če bi se pri tem ne dotaknili vprašanja združniških domov, ki so eden pogojev za hiter razvoj združništva na vasi. O tem je bilo mnogo govora in še bo vse dotlej, dokler ne bodo vse naše vasi našle v teh domovih prostor, kjer se bodo obravnavala vsa vprašanja vasi, dokler ne bodo ti domovi res postali domovi napredka, blagostanja in vsakršnega udejstvovanja vasi. Prav organizacija OF na vasi je dolžna skrbeti, da se krajevne gradiliščne uprave začnejo in utrjujejo, to se pravi, da jih je treba tako, kakor upravne odbore zadrug, neprestano jačati in izpopolnjevati. Utrjevanje gradiliščnih uprav, množična mobilizacija za prostovoljno delo, aktivno sodelovanje pri zbiranju materiala in pri gradnji, to je učinkovita in direktna pomoč združništvu na vasi.

Umetnost je pri tej priliki povdariti še to, da bo znala Fronta ljudi, ki bi hoteli v katerikoli družbeni ali gospodarski organizaciji zakamufilirani, speljati delo take organizacije v nasprotju ljudstvu in skupnosti škodljivo smer, da bomo znali take ljudi razkrinkati in uvesti proti njim brezobziren proces izločevanja iz skupnosti. Politično delo z združniki, onemogočanje vsake špekulacije, utrjevanje vezi med mestom in vasjo, med delavcem in kmetom, diferenciacija na vasi, budno spremljanje dela zadruge, omejevanje bogatitve, popularizacija gibanja »borcev za večji pridelek« in končno gradnja združniških domov, to naj bi bilo bojno polje dela frontnih organizacij na vasi.

Ko smo v teh dneh še vsi pod dojmo bogate in dragocene vsebine V. kongresa KPJ, ki je s svojo revolucionarnostjo in brezkompromisno borbo povedla in vodi narode Jugoslavije od uspeha do uspeha, moramo vedeti, da je potrebno, če se danes in v bodoče zavedamo, da pomeni oživitvorjenje sklepov V. Kongresa KPJ hitro uresničenje petletnega plana, da pomeni to stalno dviganje življenjske ravni delovnega človeka, da je to garant lepše bodočnosti.

Okraj Celje-okolica se pripravlja na festival

Za 100 letnico revolucionarnega 1. 1848 bo okraj Celje-okolica priredil dne 12. 9. t. l. festival v Prebolskem gradu v St. Pavlu. Grad, ki je bil gnezdo mučiteljev naših prednikov in je danes izročen delovnemu ljudstvu, zlasti onim, ki so pomoči najbolj potrebni, to je bolnikom in otrokom, bo najprimernejše mesto, da se ob njem spominjamo trpljenja našega ljudstva in njegovih borb, zmage v Narodnoosvobodilni borbi in današnje stvarnosti, ko je prišla oblast v roke delovnega ljudstva. Temu primeren bo tudi kulturni program festivala. Predvečer bo

ob kresovih in tabornem ognju zbral partizane in njihove prijatelje, ki si bodo vzbujali spomine na težke in slavne dni njihove borbe. 12. septembra dopoldne bo kulturni program z odlomkom iz »Tugomera«, »Matije Gubca«, »Talcev« in »Raztrganec« prikazal življenjsko borbo naših narodov od fevdalizma preko kapitalizma, ljudske revolucije in zmage do današnje graditve socializma. Mešani moški in mladinski pevski zbori bodo s primernimi pesmimi dopolnjevali odrska dela. Razstava bo kazala isti razvoj, defile na koncu kulturnega programa pa

DOPI SI

V tekstilni tovarni Šentpavel so letos zaključili že tretji tečaj

V tekstilni tovarni v Sv. Pavlu pri Preboldu so bili zaključeni letos že trije tečaji. Prvi šestmesečni za kvalificirane delavce, drugi za priučene, tretji za normirce, ki so te dni polagali izpite. Prvi tečaj za kvalificirane je prav dobro uspel, tudi za priučene, normirce pa so presegli vse pričakovanje.

Tečaj za normirce je obiskovalo osem tečajnikov, pet iz tekstilne Prebold, en tovariš iz »Elke« Celje, ena tovarišica iz »Juteks« Zalec, ena iz tovarne nogavica Polzela. Tečaj je trajal šest tednov, predavanja so se vršila vsak dan po-

poldne, dopoldne pa so delali praktično. Vključ kratkem času in težki snovi, ki so jo imeli predelati, se niso ustrašili. Trudu predavateljev in zanimanju, ki so ga tečajniki pokazali, se imamo zahvaliti za res odličen uspeh. Pripomniti moramo, da so zaradi težkih predmetov trije udeleženci odstopili in sicer dve tovarišici iz tekstilne tovarne St. Peter ob Savinji, kakor tudi en tovariš iz Združenih tovarn svile v Mariboru. Ostali pa so vztrajali do konca in je bil njihov trud tudi poplačen z uspehom. M.

Pionirji iz taborišča »Bratstvo in edinstvo« v Volčah pri Tolminu pišejo

Pred 10 dnevi so prispeli pionirji iz okraja Celje-okolica na taborenje v Volče pri Tolminu. Čeprav se niso poznali med seboj, so takoj prvi dan ustvarili kolektiv, ki se krepi v žaru primorskega sonca z vežbami, izleti in predvojaško vzgojo ter zbira moči za bodoče delo, ki čaka vsakega posameznika na šoli. Iz teh pionirjev bodo nastali pionirski voditelji, ki bodo prene-

sli pridobitve vzgoje v taborenju na pionirje domačega kraja.

Danes je dobil odred svoje ime »Bratstvo in edinstvo«, ki so si ga izbrali pionirji sami. Obenem so se podelile zastavice in rute ter pohvale za najboljše pionirje. Zareči obrabi in pesem, ki je zaorila med pohodom skozi Volče iz mladih in navdušenih grl, pričča, da bo ostal ta dan vsem pionirjem v neizbrisnem spominu.

Uspela razstava laških tovarn in rudnika

V nedeljo 1. avgusta 1948 je bila v Laškem otvoritev razstave produktov in polproduktov Industrije volnenih izdelkov »Volna«, Pivovarne in Premogovnika Laško.

Razstavniki kotichek »Volna« Laško nam prikazuje dvig naše tekstilne industrije po osvoboditvi. Prikazuje nam posamezne produkte od grobe neprane volne pa do gotovega izdelka. Zelo pregledno s primitivnimi črtami je zarisana pot:

»Od vlaknine do tkanine«.

Izdelki Pivovarne so lepo razmeščeni. Razstavljene steklenice z etiketami »Termalno pivo«, »Zlatorog pivo« ter diagram produkcije v letih obnove dviga v gle-

dalcu zavest, da se bo naša živilska industrija dvignila na nivo, kateri bo delal čast delovnemu ljudstvu v socialistični domovini.

Nad razstavnimi izdelki so razobešene slike, katere prikazujejo delo na obnovi porušene domovine v letih 1945—1947.

Premogovnik ima razvrščene vse vrste premoga od kosovca pa do premoškega prahu, katerega kopljejo v premošniku Rečica. Razstavljeno je tudi orodje za pridobivanje črne rude ter rešilne naprave.

Obiskovalci so bili navdušeni nad uspehi, ker je razstava pokazala odločno pot k napredku. P. E.

Megla prahu na nogometnih tekmah v Celju

Prav gotovo ni prireditve v Celju, ki bi pritegnila toliko ljudi, kot ravno nogometna tekma.

Če zasledujemo število prisotnih gledalcev na nogometnih tekmah vidimo, da ni nikoli manjše od 1500 ljudi. Tako lahko ugotovimo, da povprečno 7 odstotkov od vsega prebivalstva požira

enkrat tedensko cestni prah, okužen z bacili raznih zavratnih bolezni. Vprašajmo se ali mora biti tako, ali se mora dajo ukreniti potrebni ukrepi? Prav gotovo da! Vsi vemo, da ima MLO avto za škropljenje cest, ki v poletnih mesecih stalno obratuje in gotovo bi lahko tudi pred vsako tekmo poškropil dve cesti ob igrišču. M—ik

Oddih na morju tistim, ki ga potrebujejo

V bivši Jugoslaviji ni bilo z dopusti tako kot je danes. Takrat so bile krasote našega morja dostopne samo višjim krogom, a siromašen delavec je lahko gojil samo vročo željo, da vsaj enkrat v življenju vidi plavo morje. Na račun delavskih žuljev so takrat uživali rejenci magnati z našiminkami ženami, ki so v ohlapnih razgovorih skušale biti duhovite. Družba z delavci in preprostimi ljudmi je za njih bila nemogoča in poniževalna.

Danes se je to precej spremenilo. Na našem Jadranu vsako leto preživlja svoj

dopust na tisoče članov sindikata. Zgodi pa se tudi, da med njih zaide bela vrana, kot je bil dela vrana nekoč delavec med magnati.

Zgodilo se je, da je neka dama v nekem lokalu v Celju bila vprašana odkod ji je tako rujava barva kože.

— Na Rabu sem bila, je odgovorila.

— Kako ste se imeli, je zopet glasilo vprašanje.

— Krasno! je vzklila nato pa se ji je zmračilo lice: — Samo družbe ni bilo za mene. Saj veste kako je. Na morje prihajajo preprosti ljudje in človek se res nima kam dati.

Mislil (piše očividec) da bi bilo potrebno dati oddih na morju izključno tistim, ki ga potrebujejo in ne tistim, ki si iščejo le družbe najmoderneje oblenih ljudi, puhlih razgovorov in starih nazorov. Poskrbimo, da damam z »blajhnamimi« lasmi ne bo dolg čas med člani sindikata.

Živeti - se pravi - služiti domovini!

(Reportaža iz življenja in dela 2. Celjske MDB)

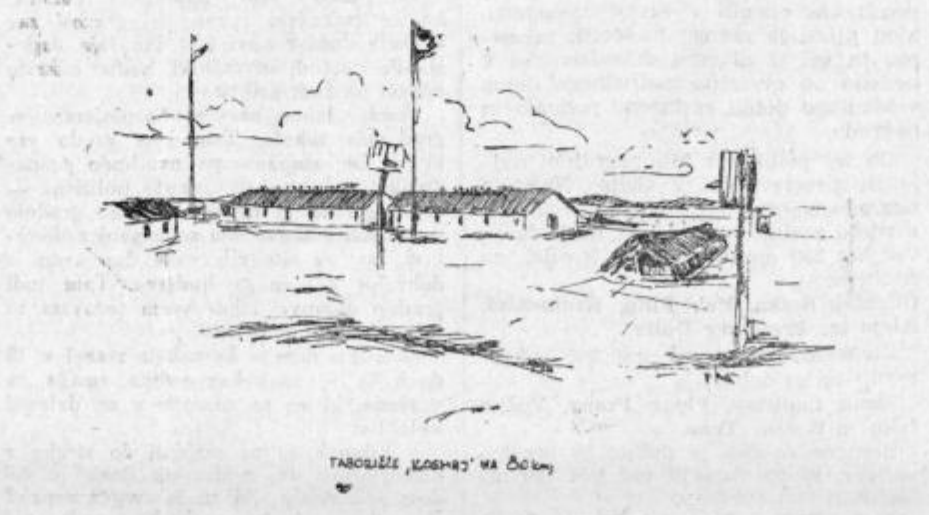
Na avtostrado »Bratstva — edinstva« je 6. avgusta t. l. prispela II. celjska mladinska delovna brigada, ki je štela 260 brigadirjev. Na zdravniškem pregledu je bilo odklonjenih prvi dan 32 brigadirjev, štirinajst dni kasneje pa je bilo poslanih domov še 11 brigadirjev. Po teh številkah vidimo, kakšno pažnjo polaga vodstvo na obvarovanje zdravja mladincev, obenem pa nam kažejo neodgovornost nekaterih mladinskih vodstev v Celju, ki so dopustili, da so se v brigado prijavili fizično slabi mladinci in mladinke. Te številke naj nam bodo šola za bodoče mobilizacije za mladinske delovne akcije.

Velika rdeča sončna obla je pravkar izšla izza obronkov Fruške gore in obzarila taborišče na 80 kilometru avtostrade. Taborišču smo nedavno nadeli naziv »Kosmaj«. Piščalka dežurnega, ki je že pred sončnim vzhodom prebudila brigadirje, je zdaj sklicala zbor za zajtrk. Z očmi zaspano mečkajo v jasno jutro, z ustmi široko zehajo, pogovarjajo se o današnjem delu, ko sto-

pajo brigadirji v »gosijskem redu« h kotlu s kadečo se kavo. Posoda in žlice žvenketajo, namestniki komandirjev pa ne utrudno preštevajo orodje. Kar po trikrat premetavajo krampe, lopate in samokolnice. Vsak bi hotel svoji četi izdati najboljše orodje.

Tako se prične delovni dan v brigadi. Na delu opaziš s prvim pogledom tekmovalne, hiteče gibe prepotenih, temnih teles, sklanjajočih se nad delom. Z lopatami režejo trdo zemljo, jo nakladajo v samokolnice in vozijo do 50 metrov daleč na širok nasip, katerega po končanem delu nabijejo in tvečijo »ježi« in valjarji, ki jih vleče traktor ali buldožer z gosicami. Vendar delo ni tako enostavno, kot ga takole opišeš. Vmes je mnogo žuljev, truda, potu in trdne, vse premagajoče volje. Prve dni je bilo hudo. Mehke roke, boleče in žuljeve. Zobe smo stisnili in — šlo je, ker mora iti.

V desetdnevnem tekmovalju, v čast V. Kongresa KPJ, ki se z vso naglico razvija na avtostradi, si je II. celjska brigada zadala obvezo, vsak dan izkopati 3.25 m³ na poedince. Tekmovalje

TABORIŠČE »KOSMAJ« NA ČOLMU

traja od 21. julija do 31. julija v »kongresnih dnevih«. Vsak dan izhaja pri glavnem štabu v Sremski Mitrovici bilten, ki prinaša najnovejše rezultate tekmovalja. Normo prekoračujemo za povprečno 50 odstotkov. Mnogo, mnogo bi vam lahko še povedali in napisali o delu naše brigade ali o najboljših brigadirjih, o Krivicu, Predanu, Oevirku, Mituču, Čerešnikovi, Šketi, Vanovškovi, Knezu Petru, Čreš-

milku, Kosu, Avžnerju, Zagodetu, Hojkarjevi, Stefanijevi, o komandirjih Zakonjšku, Hvali, Korberju in še o mnogih, mnogih drugih, ki vsi vlagajo vse sile, da na delu dokažejo kako se borimo za socializem, kako nesramno so bile obtožbe Informbira.

Vsi pošteni brigadirji pa tudi vemo, da je med nami nekaj takih, ki pišejo domov, da so lačni, samo zato, da bi dobili paket, ne pomislijo pa, da nji-

hovi starši pismo kažejo sosedom in tako klevetajo našo delovno akcijo. Mi vsi vemo, da je hrana obilna in dobra. Kdor je s srcem in predanostjo v brigadi in samo za to, ker kot dober član Ljudske mladine gradi socialistično Jugoslavijo, bo vsem takim znal dobro odgovoriti.

Celjani! Obvezali smo se vam, da bomo dosegli uspehe in da bomo dali od sebe vse. Ne bomo se osramotili! To je naša brigadirska beseda.

Po delu imamo razne ure in predavanja, polagamo norme za fizikalni znak, se predvojaško izvežbujejo in urejamo taborišče.

Izdajamo sten-čas in četne žepne časopise. Imamo literarni krožek ki mu je neumorni vodja profesor Stane Suhodolnik, imamo učne krožke, s katerimi se trudi profesor Marjan Kastelic, ki sta oba prostovoljno z nami na delovni akciji in kažeta primer, kako se dandanes razumemo dijaki in profesorji. Na čitalnih krožkih zdaj študiramo referate iz V. kongresa KPJ. Vse delamo v duhu izgradnje 120 km avtostrade do 29. novembra 1948. Mi delamo, za narod, za Partijo, za Tita.

Na lice barake smo napisali »Živeti — se pravi — služiti domovini!« In tako tudi mi živimo in mislimo živeti.

V. M.

Še ena velika zmaga na polju elektrifikacije

Na gradilišču »Elektroprenosa« v Laškem je zavladalo v tork popoldne slavnostno zatišje. Utihihla je pesem gradbenih strojev, krampov in lopat, ki se je dotlej razlegala od zore do mraka. V popoldanskem soncu je na mogočnem železobetonskem nosilcu rdeče odsevalo borbeno geslo delovnega kolektiva: »Vse sile za izpolnitev petletnega plana!« Pri vrhodu v komandno poslopje nove transformatorske postaje pa je velik klicaj na okrašeni tabli opozarjal obiskovalce, da praznuje podjetje pomembno delovno zmago. Gradbeni del transformatorske postaje Laško je dograjen!

Upravičeno ponosni so se zbrali delavci in uprava gradilišča v novi sindikalni dvorani, saj so svojo plansko nalogo izvršili pet dni pred rokom, kljub znižanju števila delovnih moči do polovice.

»Brigadni način dela in norme«, to so bili pogoji našim uspehom, ki je bila enotna ugotovitev kolektiva, ki je prispeval k izpolnitvi državnega plana elektrifikacije 35.209 delovnih ur. Te ure so neizbrisno vpisane v masivnih betonskih nosilcih in opornikih, ki bodo še v daljni bodočnosti pričali o delovnem znanju gradbenikov v prvi Titovi petletki.

»Največ jih je s hribov okoli Laškega, pripoveduje ing. Vidmar o svojem kolektivu. Malo je med njimi takih, ki so prišli k nam večni zidarski delci. V celoti imamo zaposlene le tri strokovnjake. Toda sedaj, po štirih mesecih dela je med novinci že nekaj celih mojstrov. Brigade so jih vzgojile. Učili so se v plemenitem medsebojnem tekmovanju, pri katerem nihče ne bo bita zadnji pri izpolnjevanju planskih nalog. Visoko postavljene norme so nekateri presegali preko 40 odstotkov. Celo najmlajši delavec 17letni Šrebot Jože se je tako usposobil pri betonski mešanici, da ga grupa betonierjev komaj dohaja. Izgleda kot bi hotel fant prehiteti sam stroj. Takšni so tudi drugi, ki bodo danes prejeli častne naslove udarnikov.

Zlasti v zadnjem mesecu je delovni učinek znatno porasel. Zidarski delavci niso hoteli zaostajati za delovnimi kolektivi v industriji, ki so pozivali na tekmovanje v čast V. Kongresu KPJ. Na sestanku v začetku junija so sprejeli obvezo, da bodo do zasedanja Kongresa z nadurnim delom dogotovili temelje portalov Gradilišče je od tedaj oživilo čisto, že ob 4 zjutraj, plan je bil vsak dan prešežen in objuba Partiji, in Titu izpolnjena. V tem tekmovalstvu so posamezniki presegli normo preko 100 odstotkov.

Po uspešnem predkongresnem tekmovalstvu so delali v vseh grupah z nezmanjšanim elanom za izpolnitev letnega plana podjetja. V borbi za plan pa niso zmagovali le z udarništvom. Za predčasno izvršitev del ima veliko zaslug nov način postavljanja težkih armiranih 6 meterskih betonskih stebrov, katere so začeli serijsko izdelovati na tleh in jih dvigati s pomočjo škripčevja in avtomobila. Razpoložljiva mehanizacija gradilišča je bila na ta način pametno izkoriščena. Skupina osmih mož je po tem novatorstvu dosegla najvišji delovni uspeh: v enem dnevu je dvignila in zabetonirala 24 armiranih stebrov.

Svoje delo smo kljub mnogim težavam zgotovili pred rokom«, je zaključil ing. Vidmar svoje pripovedovanje o življenju na gradilišču.

»Vsakdo iz našega kolektiva se zaveda, da je s tem, ko je gradil transformatorsko postajo doprinesel svoj delež k osnovni nalogi naše petletke, k izvedbi elektrifikacije. Ko bodo svoje delo v Laškem opravili še monterji, bo nova razdelilna in transformatorska postaja ena glavnih vozlišč v Sloveniji, ki bo služila za povezavo kaloričnih in hidroelektrarn. To bo obenem prva prostozračna transformatorska postaja, ki je v celoti zgrajena iz armiranega betona.

Iz govorov direktorja »Elektroprenosa« in gostov, ki so prisostvovali proglasitvi osmih udarnikov in razdelitvi 18 nagrad najboljšim delavcem, je zvenela pohvala in priznanje delovnemu kolektivu. Spremljani z dolgotrajnim ploskanjem so prihajali po udarniške izkaznice Ojstršek

Gabrijel, Klenovšek Stanko, Hrovat Martin in drugi. S sijočimi obrazi so se vračali na svoja sedišča k sotovaršem, s katerimi jih je močno povezala skupna borba za plan in medsebojna objuba, da

bodo, sedaj ko so izvršili delo na gradilišču v Laškem, odšli vsi na delo v Strnišče pri Ptuj, ali pa kam drugam, kamor bo narekovala potreba. Tako vse dotlej, ko bo električna mreža vezala z mestom poslednjo vas, ko bo postavljen zadnji daljnovod, ki je zaznamovan v velikem — petletnem načrtu. P. J.

Kako bo potekal letošnji odkup žita?

Le še dva, tri dni nas loči do pričetka ene najvažnejših gospodarskih akcij, do odkupa žita. Mnogi KLO so pokazali ob priliki kontrahaže zavidljive uspehe, pokazali so vse razumevanje do potreb delovnih množic ter skrb za izboljšanje prehrane, pokazali so svojo predanost do ljudske fronte in Partije, kot voditeljice nove socialistične gospodarske dejavnosti. Da je pravilna trditev o pripadnosti in predanosti našega malega in srednjega kmeta do hitro se porajajočega socializma priča dejstvo, da sta do lepih uspehov pri kontrahaži pripomogli večinoma dve skupini pridelovalcev, dočim so krajevne komisije ugotovile pri meritvi žitnih površin 82 gospodarsko najmočnejših posestnikov okraja Celje-okolica celih 37 ha utajenega belega žita. Niso bili redki primeri, ko so posamezniki imeli utajene do 1.40 ha pšenice. Takim sebičnemu ter špekulantom, ki so se skušali tudi tokrat okoristiti z odtogovanjem kruha našemu delovnemu ljudstvu ter onim, ki so kontrahirali malenkostne količine ter skušali dajati le miloščino, da so se ob sklepanju pogodb »odkrižali nadležnih aktivistov«, so napovedali boj naši pošteni ljudski odbori ter vsaki aktivni. Na ta način je prišlo v okraju Celje-okolica tudi še do obvezne oddaje, katere so letos deležni kapitalistični elementi na vasi. Poleg kontrahiranih in obveznih količin žita pa pridejo v poštev za odkup, odnosno izmenjavo še semenska žita, ki bodo služila za zvišanje hektarskega donosa pri naših kmetih.

Da bo potekalo delo tako, kot terja od nas ta nadvse važna kampanja, je potrebno, da se KZ, KLO ter tenški aktivni temeljito pripravijo na to akcijo, da jo smatrajo kot važno politično nalogo.

KLO in KZ so dolžni sestaviti časovni plan odkupa, v katerem bodo dnevne količine porazdeljene med pridelovalce tako, da bodo v njem navedene količine (dnevne norme) zmogljive za zbiralnico. Važno je da prejmejo vsi obvezanci oddaje pravočasno obvestilo o količini, kraju ter času oddaje po urah. Nikakor ne moremo dovoliti, da bi posamezniki čakali pred zbiralnico po več ur.

Brez sodelovanja članov ljudskega odbora ter odkupne komisije KZ ne bodo mogle uspešno izvesti odkupa, kar nam kažejo izkušnje preteklega leta, poedine zadruge niso imele časovnega plana. KLO pa sploh niso obvestili pridelovalcev o višini in času oddaje ter mestu

zbiralnice. Jasno, da se je odkup zavlekel v breme zadruge in na škodo skupnosti tja do spomladi. KZ pa morajo voditi skrb še za vse tehnične priprave po zbiralnicah kot so vreče, tehnične, tiskovine, boni, denar itd. Bistvene važnosti pa bo hitro pravilno vodenje evidence in poročanja.

Da odpravimo vse pomanjkljivosti ter da se pripravimo za brezhibno izvedbo odkupa, so se zavezali člani sind. združenja OLO ter OZKZ Celje-okolica, da bodo v času priprav in izvedbe odkupov odgovarjali vsak za eno zbiralnico, kateri bodo dajali vsa navodila ter tako sproti odpravljali vse pomanjkljivosti, ki bi zavirale hiter potek odkupa. V ponedeljek 9. avgusta prične odkup v vseh zbiralnicah ravninskega predela, 16. avgusta v krajih obrobja Savinjske doline, dočim bodo višinski kraji, koder je žetev najkasnejša, zbirali od 23. avgusta dalje.

Tam, kjer so mlinci, ki meljejo za podjetje »Žito«, bodo zbiralnice v teh mlinih, dočim bodo KZ odvažale zbrane količine v skladišča omenjenega podjetja. L.

Novo tekmovalstvo v prostovoljnem delu od 1. avgusta do 1. oktobra bo odstranilo vse ruševine

Štab delovnih brigad poziva vse sindikalne podružnice, terenske odbore in ostale kolektive, kakor tudi posameznike na tekmovalstvo, ki traja od 1. avgusta do 1. oktobra 1948.

To tekmovalstvo naj bo končno kronano z uspehom, da bodo v tem času odstranjene ruševine ter zadrugi dom izročen svojemu namenu.

Najboljše tekmovalstvo bo v znak priznanja izročena prehodna zastavica prostovoljnega dela. Kot najboljši kolektiv se bo ocenil tisti, ki bo z ozirom na število članstva napravil od 1. avgusta do 30. septembra največ prostovoljnih ur na ruševinah ali zadrugi domu. Posameznikom pa bodo v znak priznanja dodeljene značke, po številu opravljenih prostovoljnih ur.

V tekmovalstvu se bodo štete samo tiste prostovoljne ure, ki bodo opravljene na ruševinah, ali zadrugi domu, ter jih

OBČNI ZBOR KSS-a CELJE BO V NEDELJO 15. AVGUSTA 1948

V nedeljo 8. avgusta 1948 bi se moral vršiti občni zbor Krajevnega sindikalnega sveta Celje. Ker pa je ta dan tudi partijska konferenca, na katero so vezani delegati, izvoljeni v podružnicah za občni zbor KSS-a, bi občni zbor zaradi odsotnosti mnogih delegatov ne mogel uspešno izvršiti svojega dela. Prav tako ne bi mogla partijska konferenca zaradi tega,

če bi se delegati udeležili občnega zbora KSS-a zadostiti svojim nalogam.

Zaradi tega je Krajevni sindikalni svet v sporazumu z Glavnim odborom Enotnih sindikatov Slovenije preložil svoj občni zbor in je določil NEDELJO 15. 8. za dan občnega zbora, ki se bo vršil v isti dvorani in z istim dnevnim redom, kakor je bilo za 8. avgust javljeno.

Novoizvoljena uprava za gradnjo zadrugnega doma v Petrovčah bo zbudila gradnjo iz dremavice

Na križišču ceste Celje—Ljubljana in Liboje—Velenje stojijo na vsaki strani prekrasne vasi, levo Petrovče, desno Arjvas. Takoj pri križišču cest zagledaš gradilišče, ki ti na prvi hip pokaže, da se tukaj gradi zadrugi dom. Vsi znaki kažejo, da se je tukaj že precej delalo, vidijo se veliki izkopi za temelje in kleti, na vsaki strani so veliki kupi gramoz in lomljenega kamena.

Radovednost popotnika žene naprej, da poizve kakaj je na gradilišču takšna puščoba, zakaj že trava prerašča navožen kamenje. Prvega ki srečam ga prosim, da mi pove vzroke, zakaj gradnja zadrugnega doma v Petrovčah ne napreduje in mi začne pripovedovati zgodovino gradnje zadrugnega doma v Petrovčah.

Ko se je v okraju Celje-okolica začela akcija graditve zadrugnih domov, je bilo prebivalstvo KLO-ja Petrovče, ki je pretežno kmetijskega značaja, prvo ki je z navdušenjem sklenilo, da se mora v Petrovčah postaviti v najkrajšem času takšen zadrugi dom, ki bo v ponos ne samo kmetom iz KLO-ja Petrovče, nego tudi okraju Celje-okolica. Takoj se je izvolila uprava za gradnjo na čelu z mladim in zelo podjetnim predsednikom KLO-ja. Uprava za gradnjo je takoj napovedala tekmovalstvo upravi za gradnjo zadrugnega doma v St. Jurju pri Celju. Začetek je bil zelo razveseljav, izbrali so najlepši prostor v sredini med vasi Petrovče in Arjvas, katere se bodo v bližnji bodočnosti po vseh znakih sodeč združile v eno veliko in lepo vas in bi bilo tukaj najbolj naravno gospodarsko in kulturno središče ne samo za ti dve vasi nego za ves KLO Petrovče. Z velikim elanom so se vrgli na delo, nabirali akcija za les, voznje, denar in delovne ure je zelo dobro uspele, kmetje so pokazali dobro razumevanje za gradnjo zadrugnega doma.

Toda to je trajalo samo nekaj časa, uprava je sklicevala sestanke na sestanku, kako rešiti nastale težkoče. Prvi načrt zadrugnega doma ni odgovarjal, bil je preogromen, potem so dali izdelati drugi načrt, ki zopet ne odgovarja. Prvi inženjer, ki je delal načrte je po drugi strani rovaril proti ljudski oblasti, ter je moral iti na »počitnice«, drugi je preveč ljubil vince itd., tako da je še danes brez načrtov. Ker so kmetje videli, da se je krajevna uprava ustrašila nastalih težkoč in nepravil, je tudi njihova navdušenost začela splahnevat. Nastalo deževje je pa popolnoma zaustavilo vsako delo na gradilišču. Ob nastopu lepega vremena uprava nikakor ni smatrala za potrebno, da skliče sestanek in najde način, kako bi se zopet poživilo delo na gradnji zadrugnega doma.

Ker je ta grobna tišina na gradilišču zadrugnega doma težila in mučila vse prebivalce drugih vasi bolj kot same Petrovčane, se je na njih iniciativno izvolila nova uprava na čelu s tov. Ropasom, ki sicer ni mlad človek ampak je stodoletni invalid, pokazal je pa v zadnjem času največ volje in odločnosti, da mora biti zadrugi dom v Petrovčah pod streho do konca septembra tega leta. Vsi zavedni kmetje KLO-ja Petrovče gledajo v novoizvoljeno upravo z velikim zanimanjem in so trdno prepričani, da bodo njihove želje izpolnjene do postavljenega roka.

Tovariš, ki mi je z velikim navdušenjem pripovedoval o zadrugi domu v Petrovčah, mi je še čisto zaupno povedal, da je tovarišica Bobek Draža, nameštenka v Novem Celju, bivša agrarna interesentka darovala za graditelje zadrugnega doma v Petrovčah 13 arov pšenice in 13 arov ječmena, kljub temu, da bo morala sedaj živeti sama s starim očetom izključno na živilske nakaznice. Čeprav me je tovariš-pripovedovalec prosil, da bo tovarišica huda ako jo bomo hvallili po časopisih, to objavljamo, vsem drugim kmetom v posnemanje in v vzpodbudo.

Na predvečer otvoritve je dom v Medlogu izgledal takole... a drugi dan? (prim. s sliko na 1. str.) Foto Pelikan Celje

Krašovec Jurček: LOGARJEVI OBRAČUNAJO S KRIVICO (Novela)

V Leobnu je sprevednik postavil Blažeka na sneg in mu voščil dobro srečo. Na postaji pa ga je čakal njegov bodoči mojster. Nič kaj prijazen ga je pozdravil in odpeljal na dom. Že gredo mu je našel pridig, da se je ubogemu fantu kar mešalo.

— Kaditi ne smeš, je pravil, krasti tudi ne. Delati moraš pridno. Ubogati moraš vse starejše in mojo ženo. Če boš priden ti bom dal ob nedeljah prosto, če ne, bo pela šiba in v delavnici boš vso nedeljo!

V delavnici jih je bilo več. Skoraj vsi so ga postrani gledali. Eden mu je podtaknil nogo in mu pokazal jezik, češ da ima kot starejši vajenec prednost. Mojstrova žena je bila Nemka in od sile sitna in nervozna. Kar je pa najhujše, bila je hudobna, da niso zastojni govorili, da ima brata v peklu, kateremu je Satan ime. Opoldan, ko so južinali, so najprej jedli domači in pomočniki, vajenci pa so morali počakati, da je kaj ostalo. Blažek je to krivico kaj hitro opazil, pa je pogoltnil jezik in skušal biti priden.

Že eno leto se je Blažek učil pri hudem mojstru. Dobil je več batin kot kruha. Če so le mogli, so mu nagajali. Že

nekajkrat mu je mojster nasul najmanjših žebeljev med smeti, katere je moral vso nedeljo zbirati. Za kazen ni dobil jesti. Za kazen je moral nositi najtežje deske. Tako je za kazen Blažek opravljal najbolj težka in najbolj umazana dela v delavnici. Mojster si je svojo živčnost hladil na njem pretepajoč uboge fanta. Pretepali so ga smeli vsi. Žena, pomočniki, starejši vajenci in celo sosedje, če že ne vse mesto. Ob vsaki taki kazni, ki je bila drugim v zabavo, so se škodoželjno smejali. Če je Blažek kaj narobe naredil, saj je bil učenec, je bil tepen, če se mu je kaj posrečilo, je bil tudi tepen zato, ker zna in drugkrat noče. Eno leto se je učil in eno leto je spal kar v delavnici v kupu hoblavine. Na preste pa bi lahko preštel nedelje, da je bil prost, slučajev, da je bil sit pa sploh ni imel kaj šteti.

Nekoč je moral prenašati težko omaro, pa ga je v hrbtu tako zbadlo, da je onemoglo spustil omaro. Pa je bil ogenj v stehi. Nalomila se je noga od omare. Mojster je zelen od jeze udaril fanta s polenom, da je kar omahnil. Mojstrova žena je z okna jezljala, naj nikar na kosilo ne pride, da mu bo s kuhalnico glavno raztolkla. Blažek je ves rdeč uporno pogledal mojstru v obraz. Mojster, ki je bil navajen gledati le ponižne ljudi, ga je ponovno oplazil. Tedaj se mu je Blažek zaletel z glavo v trebuh in zakričal:

— Ne tepati se pa ne pustim!

Gorje, da bi ga mojster dobil. Blažek pa je imel urne noge. Zbežal je v gozd in ob jagodah in borovnicah preživel dva dni v strahu pred mojstrom. Sključen na tleh pod smreko je ihtel. Po glavi so brodile stričeve besede:

— Blažek, priden bodi... Če boš moral kako grenko požreti...

— Oh, stric, je jadrkoval fant, če bi ti vedel, kaj mojster je to, mi nebi rekel potrpeti. Saj to se ne pravi nekočkrat potrpeti, saj to se pravi večno trpeti... Ne morem več — je hlipal, — ušel bom!

Blažek je ušel. Peš in brez denarja. Hodil je štiri dni. Bal se je ljudi, najbolj pa žandarjev. Sproti si je zaslužil kos kruha in proti volji ukradel kak sadež. Prišel je domov zmučen na smrt. Logarica se ga je pošteno ustrašila.

— Mati, — je dejal, — saj ne bom dolgo doma. Kmalu si poiščem delo, vsepovsod bom rad šel, le nazaj nikoli več, nočem da bi me tepli!

Logar je prišel ob bergljih, si popravljal brke in zabrundal sam predse:

— Ne pusti se fant? Prav ima, vsi bi morali biti taki, pa bi bilo kmalu konec tolikih gredobij.

Jezno je pogledal po dolini, kjer so se bohotile tovarne in po ravnini, kjer so živeli oholi premožni kmetje. Oko mu je obviselo na Gabrovini, pa je pljunil.

— Skoraj ne bi verjel, da je njegov. No, Blažek mu bo že vrnil.

IV.

Minilo je nekaj let in Blaž niti niti pomislil ni več nato da bi odšel ponovno v svet. Vojna je stvari obrnila drugače kot pa so jih ljudje postavljali. Po štirih letih največjega pomanjkanja je propadla Avstrija. Logarica, ki se je vsekoli preveč gnala, je nenadoma omahnila. Položilo jo je v posteljo in z vsakim dnem je bolj pokašljavala. Stari Logar pa je ob svoji nezmogljivosti postal nadležen in začel vse pogostejše zahajati v klet. Blaž pa se je z vso svojo mladostno silo uprl v ta s težavami obložen voz s trdno voljo, da ga izpelje iz blata. Blaž se je pomislil ni na to, da posestvo ni njegovo, kajti stari Logar je trdovratno odlašal in čakal na starejšega sina, ki je med svetovno vojno bil na fronti pogrešan. Blaž je vedel samo to, da če ne bo pošteno prijel za delo, bo šlo posestvo na boben. Logar mu ni nikoli v ničemer ugovarjal z grenko zavestjo, da živi od trdega dela svojih še nedoraslih otrok.

Včasih je Logar nevedno zmaheval z glavo, videč Blaža, ki od zore do teme ni popustil. Še vedno jih je bilo dosti v hiši, ali Blaž se je najbolj gnal. Čez zimo je napravil v bajti nova okna in vrata, saj stara so se v vsakem vetru nevarno zibala. Vsepovsod je bilo videti Blažetove pridne roke, tako da se

je Logar včasih počel hujati po sivih lasih:

— Priden je, priden. Mu bom menda res moral zapisati grunt če se Martin ne vrne. V kamri je zaupal svojo misel Logarici, ki ga je hvaležno pogledala čeprav bi ji bilo tudi prav, če bi Martin dobil posestvo.

Gabrov Jože je po očetovi smrti postal gospodar na Gabrovini in začel na debelo trgovati z lesom, poleg tega pa dokupovati k posestvu vedno nove in nove kose zemlje. Ljudje se niti na svojem niso več dobro počutili kot gospodarji, posebno tisti ne, ki so mejili na Gabro. — Več ima, po večjim zija, so pravili za njegovim hrbotom a v obraz mu tega nikoli ni smel nihče reči. Ob nedeljah, ko se je bahato peljal v kočiji, so se mu bolj globoko pripogibali kot samemu župniku. Gaber je dobil oblast v dolini in je bil že tretje leto župan. Ob stari hiši je dal postaviti novo poslopje, kjer je odprl gostilno, a na žago je dal napeljati elektriko in tako je bil Gaber ob sušnih letih edini delujoči žagar in mlinar v dolini. Nekoč, če je stari Gaber pomagal temu ali onemu iz kake zagate, mu je dejal: »Boš pa kdaj prišel pomagat.« Mladi Gaber pa je bil drugačne sorte, ki je ukazal, tedaj in tedaj te rabim, če ne prideš mi pa vrni.

(Se nadaljuje.)

Nekaj o preskrbi Celjanov s sadjem in zelenjavo

Ce pogledamo deset dni nazaj, bomo videli, da je naš trg bil zelo slabo založen. Čeprav se je naše podjetje »Sadje« zelo trudilo, da zajame vse razpoložljive kmetijske pridelke, ni bilo pravega efekta. Saj smo imeli 60 sklenjenih pogodb; na trgu pa le malo količino, ker ni bilo pravega odziva v KZ. Toda ne smemo misliti, da KZ oziroma poslovalci niso hoteli odkupovati ali pa, da blaga ni bilo, temveč niso bili zadostno poučeni. Največ krivde je od OPZ Celje-okolica, katera jim ni dajala dovolj inštrukcije. Po drugi strani pa je oviralo vreme, kar je tudi za priznati. Tako se je ta problem reševal do 26. julija. 26. julij je tako rekoč prelomnica v oskrbi celjskega trga.

OPZ je poklicala poslovalce vseh drugih ter jim dala navodila glede odkupa sadja in zelenjave. MLO je poslal ekipe na teren, ki sklepajo pogodbe in so v pomoč KZ pri odkupu. Za pripomniti je, da imajo mnogo zaslug pri tej akciji delavci, prodajalci in šoferji trgovskega podjetja »Sadje« s tov. Premrlom in Cererjem na čelu, kateri so dnevno po 16 do 18 ur zaposleni in premagujejo vse težave, da zadovoljijo ljudske množice. Po drugi strani pa vidimo nekatere, kateri kakor je razvidno iz njihovega zadržanja, niso voljni dati vse od sebe, da se zadovoljijo potrošniki v Celju. Tako sta n. pr. šoferja Krajnc od OZKZ in Divjak Anton od DAPPS a, katera kljub temu, da kamion ni bil poln, nista hotela vzeti v KZ Pirešica odkupljeno sadje in zelenjavo, ki se je pozneje pokvarilo.

Ce pa pogledamo z druge strani oskrbe trga, to je od privatnikov oziroma kmetov, bomo videli, da so posamezniki izkoristili trenutni primanjkljaj na trgu, ter so začeli s cenami spekulirati. Opaziti je bilo razna navijanja cen kakor tudi prekupčevalce, kateri so na vasi od revnega nepodučenega kmeta odkupili kmetijske pridelke po nizkih cenah, jih prinesli na naš trg in pričeli prodajati po cenah, ki so si jih izmislili. Niso pa bili zadostno informirani, da obstoji v Celju trgovinska inšpekcija, katera rešuje take primere. Kljub temu, da so organi trgovinske inšpekcije lepo opozarjali na predpisane cene ni pri posameznikih lepa beseda nič pomagala in je je bilo 8 kmetov-navijalcev cen kaznovanih.

Marsika pri kmet, danes se noče razumeti težkoče delavcev in njihovih žen, kateri denar pošteno zaslužijo in hočejo za njega tudi pošteno kupiti ne pa, da bodo za pol kilograma jabolk 2 uri delali.

Pridejo pa tudi poštene kmetije, kateri ob prihodu na trg lepo po maksimalnih cenah prodajo svoje pridelke in ne gledajo okoli sebe ali je trgovinski inšpektor kje v bližini ali ne.

Dogaja se pa tudi, da pridejo nekatere »dame« na trg kupovati, ter začnejo po košari obračati in izbirati, kar

je grda navada, katera mora v najkrajšem času popolnoma odpasti. Pojavljajo se pa tudi tipi, ki preplačujejo posamezne artikule, in pravijo »Samo da se dobi«. Tudi take opozarjamo, če imajo preveč denarja, naj ga dajo v »Ljudsko posojilo«.

Zato naj tudi široke ljudske množice vodijo kontrolo nad prodajo, saj so cene označene, po katerih se je treba ravnati.

Vsi, ki pa mislijo navijati cene, prekupčevati, preplačevati ali pa, ki pridejo s kakršnim koli slabim, ljudstvu škodljivim namenom na trg je boljše, da ne pridejo, ker prostor je samo za tiste, ki mislijo pošteno živeti.

Uspeh avto-moto grupe Št. Jurij

Pred kratkim časom je Avtomoto društvo Slander v Celju osnovalo Avtomoto grupo tudi v Št. Juriju ob južni železnici. Kakšno zanimanje je na vasi za motorizacijo, lahko razvidimo iz delovanja te grupe, ki je v tako kratkem času dosegla takšne uspehe, da se lahko stavi marsikateremu krožku in grupi za vzgled.

Grupa je začela iz nič. Bilo je samo par zainteresirancev za motorna kolesa, kateri pa do ustanovitve grupe niso mogli najti niti povezave s kakšnim avtomoto društvom, niti niso mislili na ustanovitev grupe ali društva. Takoj po ustanovitvi Avtomoto grupe pa so se vrgli na delo in danes ima Avtomoto grupa že velike uspehe:

Vrši se tečaj za šoferje, katerega poseča 28 tečajnikov, kar je za vas precejšnje število. Ti tečajniki so predvsem iz kmečke mladine, katera je razumela potrebo za izpopolnjevanjem svojega znanja v dobi socializma, katera je razumela potrebo motorizacije na vasi. Tudi tovarišice so pokazale zanimanje za tečaj in ga tudi pridno posečajo. Za praktično vežbanje tečajnikov pa je potrebno tudi vozilo, kar je Uprava grupe znala rešiti na poseben način in je odkupila stari nerabni motor avtomobila, istočasno poskrbela za prostore delavnice, poiskala razne manjkajoče dele v glavnem v starem železju Železarne Štore, ter pričela s popravilom in usposabljanjem avtomobila, a obenem dala možnost praktičnega spoznavanja avtomobila svojim tečajnikom.

Tudi tekmovanja pri zbiranju materiala se je grupa udeležila in dosegla

od celjskih krožkov in grup najboljši rezultat.

Da pa so tako lepe rezultate lahko dosegli, je treba pohvaliti iznajdljivost Uprave grupe, katera se je znala povezati z matičnim avtomotodruštvom »Slander« v Celju ter Ljudsko oblastjo kot s krajevnimi množičnimi organizacijami.

Grupa je s svojim delom dokazala, da se s pravilno organizacijo, vztrajnim delom a posebno z udarniškim delom da premagati vse težkoče, katere se v vsaki grupi ali krožku pojavljajo.

Ob tej priliki poziva avtomoto društvo »Slander« v Celju vse ostale krožke in grupe, naj si vzamejo Avtomoto grupo Št. Jurij za vzgled, ter čimprej začno s delom in izpolnitvijo nalog, katere stavlja pred nas naš letni društveni plan.

V. V.

Kino

METROPOL

od 9. do 18. avgusta Sovjetski film

David Guramišvili

Kino Dom: zaprto

KINO LAŠKO

Sovjetski fim Morski jastreb

sobota: ob 20.30, nedelja: ob 17.30, 20.30
ponedeljek: ob 16.30

Opazila!

Občinstvo mesta Celja in okolice se ponovno opozarja, da je kopalcem v Savinji slačenje in odlaganje obleke na levem bregu Savinje t. j. od izliva Sušnice v Savinjo pa do Butijevega mostu strogo prepovedano.

Da se prepreči vsaka nadaljnja škoda, ki se dela pri tej priliki na javnih nasadih in ostalih zemljiščih, je uprava Javnih nasadov in naprav MLO Celje primorana proti vsakemu kršitelju te prepovedi postopati v smislu svoječasno izdane okrožnice MLO Celje-mesto štev. 1432/1 z dne 1. aprila t. l.

MLO Celje-mesto
Uprava javnih nasadov in naprav

VABILO

Prostovoljna gasilka četa Otrožno, vabi na prireditve.

„Gasilski dan“

ki bo v nedeljo dne 8. avgusta 1948 na vrtu Fazarinc Fr. na Ostrožnem, in to:

ob 2 popoldne: Otvoritev, recitacija »Železna cesta« in nato šala »Snauba« v enem dejanju.

ob 4 pop. Ljudska zabava s plesom Igra JAZZ. Ker je čisti dobiček namenjen za gradnjo gasilskega doma na Ostrožnem, vljudno vabljeni.

Dne 3. avg. se je na poljski cesti od Drešnje vasi do Celja izgubila črna ženska torbica. Najditelja prosim, da vrne vsaj legitimacije in očala na naslov: Oset Franc, Petrovče, Drešnja vas.

ZGUBILA so se očala na poti Pohorska cesta, lesena brv čez Voglajno do Žerdonerjeve gostilne. Najditelj se prosi, da jih odda proti nagradi terenski pisarni Jožefov hrib.

PRODAM 5 navadnih, velikih miz. Naslov v uredništvu.

Nogomet

Crvena zvezda: Kladivar
Beograd Celje

2 : 2
(2 : 1)

Širše poročilo v prihodnji številki

Dežurna služba: 8. avg. Dr. Čerin Josip, Cankarjeva ul. 9 (telefon 219).

POZIV

Tvrdba Rudolf Stermecki v likvidaciji

ima večjo količino lesenih zabojčkov (skatelj) iz trdega lesa na prodaj, pravnih za trgovske svrhe, morejo pa se uporabiti tudi v hišnem gospodarstvu. Dalje se proda nekaj trgovskih stelaž. Pojasnila se dobe v poslovalnici Ljudskega magazina. Obenem se ponovno opozarjajo vsi oni, ki imajo kaj inventarja od te tvrdke in ga še niso prijavili v izogib posledic. Prijave je podati pri likvidatorju dr. Jožetu Bavdku, Celje, Pohorska cesta 26.

Turistično društvo za Slovenijo — združnica Celje priredi v nedeljo dne 8. avgusta od 10 do 12 ure dopoldan koncert v mestnem parku. Čisti donos te prireditve je namenjen odseku za olepšanje mestnega parka, odnosno javnih nasadov v Celju. Občinstvo opozarjamo na pester spored.

STANOVANJE dvosobno s predsobo z balkonom in shrambo v I. nadst. v Drapšnovi ulici zamenjam za dvosobno prtilično v mestu ali v bližnji okolici. Naslov v uredništvu.

INSTUKTOR za dijaka III. drž. gimn., ki polaga izpit — se išče. Naslov v trgovini Singer šiv. stroji.

ZAMENJAM ali prodam žična plašča nova trpežna 28x5/8. Naslov v uredništvu.

DIREKCIJA PRESKRBOVALNIH PODJETIJ MLO CELJE

PREHRANBENI OBRATI

Mestna klavnica
Nakup klavne živine
Izdelovanje umetnega ledu
Črevarna
Mesnice 1-10

MLEKOPROMET

s svojimi poslovalnicami

SADJE

s svojimi poslovalnicami

MLIN MEDLOG

MESTNI MAGAZIN

Ljudski magazin, veleblagovnica
Grosistični oddelek
Kolonial 1-2
Špecerije 1-4
Naša knjiga
Železnina
Papirnica
Barve
Usnje
Kurivo z dvema poslovalnicama

GOSTINSKO PODJETJE

s svojimi gostinskimi obrati
Zaloga piva